

Ioana ANGHEL ICHIM

Cu talent – înainte marș, la ATAAAAAC !!! sau pseudocronică la „Mofturi”

Cer scuze dragilor mei profesori pentru că mă voi abate de la o regulă de bază a meseriei de cronicar, și anume aceea de a evita întotdeauna sintagma „mi-a plăcut versus nu mi-a plăcut”. Cu riscul de a fi considerată poate neprofesionistă, voi afirma totuși, *ex abrupto*, că mie mi-a plăcut spectacolul *Mofturi la Union*, montat de regizorul Gelu Colceag pe scena Teatrului Național din București.

Scenariul realizat de Liviu Dorneanu după *Momentele și Schițele* lui Caragiale este conceput cu înțelegță scenică, reflectată de armonia cu care a „amestecat” momentele de spectacol de pe scena grădinii Union cu scenele petrecute la mesele din fața scenei, de prezența tipologiilor caragialești, chiar a lui Nenea Iancu în persoană, precum și de curgerea dramaturgică a dialogurilor, *Momentele și Schițele* nefiind totuși scrise de Caragiale pentru a fi reprezentate pe scenă.

Dorința de a da o șansă tinerei generații de actori a Naționalului, exprimată atât de directorul teatrului, scriitorul Dinu Săraru cât și de regizorul spectacolului în caietul program, este realmente laudabilă. „A încredința unor actori tineri, spre întruchipare, personaje celebre din opera unui autor despre care toată lumea știe cum e și, mai ales, cum trebuie jucat, este un act de curaj, având în vedere confruntarea ulterioară cu opinia publică.” Afirmăția regizorului Gelu Colceag din caietul-program exprimă foarte limpede miza acestui spectacol – lansarea unei noi generații de actori, desigur cu riscul unui eșec ce ar fi putut fi evitat prin prezența unor nume sonore în distribuție.

Pentru unii dintre actori, cartea a fost câștigătoare!!!

Este foarte greu pentru cel ce scrie despre acest spectacol să nu riște nedreptăți, dat fiind numărul impresionant de actori de pe scenă. Pentru a nu a transforma această pseudocronică într-o înșiruire de nume și personaje mă rezum la a-i aminti pe cei a căror prezență pe scenă a sclipit într-un mod evident.

Doamne-Dumnezeule, în spectacolul acesta se vede atât de limpede cine are sau nu chemare pentru meseria asta!!! De parcă pe pieptul lor ar sta scris „Am (sau nu) talent !” Scenele scurte, dar extrem de dense, numărul mare de actori de pe scenă, apariția unora într-un singur moment din spectacol, reduc foarte mult șansele de a fi remarcat de public. Și tocmai de aceea este cu atât mai vizibil talentul lui Marius Rizea în *Sache*, al celor două – *Mândica* și *Tincuța* – adică Natalia Călin și Carmen Ungureanu, al lui Gavril Pătru (*Poetul*). Construcția discretă și totuși elocventă a lui Tomi Cristin în *Mitică*, ori a lui Vlad Ivanov în *Nenea Iancu* (remarcabilă asemănarea actorului cu Caragiale) sau a Ilincăi Goia în *Aglăița* dau un plus de farmec scenele din grădină, susținute bineînțeles de gălăgiosul grup al clienților, nelipsiți ori doar în trecere.

Mult mai experimentații Bogdan Mușatescu și Eugen Cristea construiesc cu libertate și fantezie două personaje (*Mandache* și respectiv *Costică*) atât de colorate și de vii! Mihai Călin și Ileana Olteanu, în mai puțin ofertantele cuplete de pe scena Unionului, emană farmec

deopotrivă cu talent și măiestrie scenică. Trebuie însă neapărat spus că o mare parte din reușita spectacolului se datorează compozitorului Dan Ardelean și coregrafei Roxana Colceag, realizatorii momentelor de pe scena grădinii Union.

Cu toate că a constituit o întreprindere destul de anevoioasă, spectacolul *Mofturi la Union* și-a atins scopul – a demonstrat într-adevăr că avem o nouă generație de actori talentați care, cu ajutorul șansei și al propriei tenacități, vor ajunge poate într-o zi mari actori. Așa să-i ajute Dumnezeu !

P.S. Secretariatului literar: scuzați-mi, vă rog mult, inoportunitatea de a mă adresa domniilor dumneavoastră cu o mică, foarte mică, observație: la o așa distribuție numeroasă, la o așa casetă tehnică „bogată”, nu mai era loc și pentru cei doi chelneri ai grădinii

Union!? Ori poate să nu-i fi găsit eu? Că vorba aia, chiar muncesc în acest spectacol, doar cară zeci de halbe de bere în fiecare seară!!!

Teatrul Național „Ion Luca Caragiale”, București – Mofturi la Union, scenariu de Liviu Dorneanu după *Momente și Schițe* de I. L. Caragiale. Data premierei: 28 ianuarie 2002. Regia și versiunea scenică: Gelu Colceag. Scenografia: Liliana Cenean, Ștefan Caragiu. Muzica originală, adaptări, direcția muzicală: Dan Ardelean. Coregrafia: Roxana Colceag. Regizor secund: Victor Moldovan. Cu: Marius Florea Vizante, Marcelo Sebastian Cobzariu, Monica Davidescu, Bogdan Mușatescu, Vlad Ivanov, Afrodita Androne, Ileana Olteanu, Georgetelvașcu, Dragoș Ionescu, Mircea Gheorghiu, Tomi Cristin, Cătălin Stanciu, Brândușa Mircea, Medeea Marinescu, Natalia Călin, Carmen Ungureanu, Iuliana Moise, Giliola Brăileanu, Ion Ionuț Ciocia, Silviu Biriș, Tania Popa, Mihai Perșa, Ilinca Goia, Mihaela Mitrache, Mihai Călin, Marius Rizea, Gavril Pătru, Eugen Cristea, Vlad Stănescu, Lamia Beligan, Oana Constantinescu, Alexandru Georgescu, Orodel Olaru, Ioan Andrei Ionescu.

Scenă din *Mofturi la Union*
În centru: Ilinca GOIA